

ливість забезпечити новий перспективний рівень навчання, існування віртуального освітнього простору.

Таким чином, інноваційні технології викладання іноземних мов у немовному ВНЗ полягають у поєднанні традиційних і інтенсивних методів навчання, заснованих на функціонально-комунікативній моделі мови, та розробці цілісної системи вправ для навчання студентів іншомовленнєвого спілкування на професійні теми. Використання проблемного підходу у викладанні іноземної мови, який спрямований як на оволодіння новими знаннями, вміннями в різних видах мовленнєвої діяльності, так і на формування творчих здібностей студентів, є одним із перспективних шляхів підвищення якості освітнього процесу.

1. Віцюк А. А. Становлення та розвиток основних положень методики інтенсивного навчання іноземних мов: головні ідеї та принципи / А. А. Віцюк // Вісник ЛНУ ім. Т. Г. Шевченка. – № 10 (221). – Ч. I, 2011. – С. 178–186.

2. Коньшева А. В. Современные методы обучения английскому языку / А. В. Коньшева. – Минск: Тетра система, 2007. – 352 с.

3. Саєнко Н. С. Інноваційні технології у навчанні іноземних мов професійного спрямування / Н. С. Саєнко // Викладання мов у вищих навчальних закладах освіти. – Вип. 18. – С. 213–221.

4. McDonough J., Shaw C. Materials and Methods in Language Teaching. A Teacher's Guide. – Oxford : Blackweil. – 1993. – 89 p. 8. Nunan D. Designing for the Communicative Classroom. – Cambridge : Cambridge University Press. – 1989. – 150 p.

Зеленіна Олена Володимирівна

студентка група М-ЮД-621д
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

*Науковий керівник: начальник
відділу організації наукової роботи,
доктор філософських наук*

Марченко О.В.

НОВІТНІ ПІДХОДИ ДО ЮРИДИЧНОЇ ОСВІТИ: ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД

Після розпаду Радянського Союзу юридична освіта відділилась від зразку всесоюзної освіти та науки, зазнала істотних змін та сформувалась як самостійна система. Для розвитку правової держави в Україні першочерговим завданням у цій сфері стало питання формування правової культури та запровадження у навчально-виховний процес комплексу правової освіти.

Актуальність теми пов'язана з удосконаленням національної юридичної освіти шляхом впровадження елементів зарубіжного досвіду.

Дослідженню юридичної освіти присвячено праці як вітчизняних, так і зарубіжних науковців: В. Авер'янова, О. Бандурко, В. Бігуна, В. Ладиченко, М. Матузова, П. Редкіна, Д. Суханової, Н. Сушицької, В. Сущенко, В. Тація, Р. Циппеліуса, Ю. Шемчушенко та інших.

Для застосування закордонних зразків правової освіти необхідно вивчити та пристосуватися до них. Так, в Сполучених Штатах Америки підготовка майбутніх юристів зумовлена практичними потребами сьогодення і правова освіта спрямована на розвиток аналітичних умінь і практичних навичок. Для вивчення студентам-юристам пропонується курс з навчальної дисципліни «Юридичний правопис» (Legal Writing), який складається з двох блоків: прогностичний аналіз (predictive analysis) та переконливий аналіз (persuasive analysis). Щодо прогностичного аналізу, то при вивченні даної дисципліни майбутні правники оволодівають навичками складання юридичного висновку, тобто листа до клієнта, в якому описується варіант поведінки для свого клієнта, який звернувся з відповідним запитанням, відповідно до чинного законодавства та судових прецедентів. По завершенню вивчення переконливого аналізу студент у США вміє складати судові документи (клопотання, заяви, скарги та інші), в яких намагається переконати суд винести рішення по справі на користь свого клієнта.

Доповненням до курсу занять з переконливого аналізу є факультативна дисципліна «Теорія переконання» (Persuasive Theory), при вивченні якої студент не тільки оволодіває навичками роботи з документами, а й приймає участь в ігрових судових засіданнях. При цьому майбутні юристи-практики покращують свої ораторські здібності та звикають до атмосфери судового слухання, дебатів та судового процесу загалом.

В Америці також застосовується міждисциплінарний підхід. Так, у Стенфорді заохочується коли студенти виявляють бажання вивчати дисципліни інших факультетів. Існує тенденція вивчення ювенальної юстиції паралельно з вивченням педіатрії та психології, а майстерністю ведення переговорів та управління справами юридичних компаній краще оволодіти на факультеті бізнесу чи менеджменту.

Однією з найкращих у США вважається програма юридичної майстерності, яка викладається в університеті Джона Маршала та складається з чотирьох дисциплін, які націлені на вивчення основ права та правової системи США, правильність читання, аналізування та письмового викладу суті справи, відшліфування навичок зі складання юридичних документів та виступу в суді, який викладачами та діючими суддями [1, 51].

У голландських університетах університетський курс складає чотири роки і завершується складанням іспитів з таких дисциплін: голландське приватне право, голландське конституційне право, голландське адміністративне право, голландське кримінальне право.

Голландські науковці вважають особливістю своєї освіти в тому, що в рамках кожного університету створена клініка безоплатної правової допомо-

ги, яка надається студентами старших курсів під керівництвом колегиї адвокатів [2, 383]. Однак, для української юридичної освіти такий досвід не є новим. На базі багатьох вищих навчальних закладів України, де викладаються дисципліни юридичного профілю вже більше десяти років функціонують юридичні клініки (Юридична клініка Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого; юридична клініка «Pro bono» Київського національного університету імені Тараса Шевченка; юридична клініка «Істина» Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ та інші).

Більшість університетів Німеччини були і залишаються у державній формі (діє лише 1 приватний навчальний заклад) [3, 105]. Семестр складається з лекційного періоду та періоду, коли студенти виконують контрольні роботи та готуються до іспитів. Студент сам обрає предмети, які хоче вивчати, і обсяг навчання, з урахуванням цього відвідування лекцій не є обов'язковим. Також в Німеччині не передбачено складання екзаменаційних сесій, а підсумком навчання є свідоцтво, що видається кафедрою [4, 67-68].

Австрія та Німеччина належать до однієї правової сім'ї, тому і надання правової освіти подібне. Відмінність полягає у тому, що в Австрії студенти після кожного етапу навчання складають відповідні іспити, екзаменаторами на яких, окрім викладачів, можуть бути юристи-практики.

Вища юридична освіта у Франції є першим кроком для призначення на посаду судді суду загальної компетенції. Окрім цього, претендентам на високу посаду необхідно успішно закінчити Національну школу магістратури та пройти конкурсний відбір. Для призначення на посаду судді касаційного суду необхідно мати досвід суддівської роботи чи роботи в університеті юридичного профілю на посаді професора.

Рівень розвитку правової освіти безпосередньо залежить від праворозуміння, особливості якого впливали на правові системи країн Сходу. В Японії, Китаї, Гонконгу, Монголії, Малайзії відсутня довіра до юристів, звернення до суду вважається простою формальністю, а перевага надається іншим засобам правового регулювання. Протягом тривалого часу суд чинили адміністратори, які склали іспити літературного характеру та при вирішенні справ радились з чиновниками. При врегулюванні відносин приватних осіб судді Японії намагаються примирити сторони, а не вирішити справу по суті.

Оскільки суспільні відносини змінюється, потреби населення зростають – правова система та юридична наука потребують вдосконалення. Як справедливо зауважив Сенека: «Скільки б ти не жив, усе життя слід навчатися». Для цього 14 вересня 2016 року практикуючим юристам, студентам юридичних ВНЗ, парламентарям, представниками асоціації юристів України була представлена Концепція розвитку юридичної освіти [5]. Документ був розроблений Міністерством освіти і науки України та Міністерством юстиції України за підтримки координатора проектів ОБСЄ в Україні. Координатор проектів ОБСЄ в Україні зазначив, що якість юридичної освіти не відповідає потребам ринку праці сьогодення. Зміни, що вносяться Концепцією, стосу-

ються запровадження обов'язкової п'ятирічної стандартизованої магістерської програми з права та єдиного державного кваліфікаційного іспиту для всіх здобувачів юридичної освіти. Також новизною буде запровадження зовнішнього незалежного оцінювання для вступників на магістратуру з права, а також розроблення новітніх підходів щодо змісту та методики викладання правничих дисциплін майбутнім юристам.

На основі викладеного можна зробити висновки про те, що Україна знаходиться на етапі реформування юридичної освіти. До цього процесу залучені Міністерство освіти України, Міністерства юстиції України, фахівці-юристи та міжнародні організації.

У країнах «Старої Європи» використовується більш академічний підхід до підготовки юристів і метою юридичної освіти є підготовка студента для отримання певної кваліфікації. Правова освіта в Америці націлена на підготовку практикуючого юриста-адвоката, який має практичні навички роботи в суді. З Німеччиною, Голландією, Австрією, Францією наша держава має спільні риси в наданні юридичних знань. Вважаю корисним впровадити в систему юридичної освіти українських вишів більше навчальних дисциплін, націлених на вдосконалення практичних навичок. При цьому у нагоді стане досвід країн англосаксонського права.

1. Суханова Д.С. Юридична майстерність: американський підхід до підготовки майбутніх правників/ Д.С. Суханова// Часопис Київського університету права. – 2011. – № 4. – С. 50-53.

2. Гурак Р.В. Розвиток сучасної юридичної освіти в європейських країнах/ Р.В. Гурак// Порівняльно-аналітичне право. – 2014. - № 6. – 382-384.

3. Мінченко О.В. Юридична освіта у США, ФРН та Австрії: порівняльно-правове дослідження// Вісник Академії праці і соціальних відносин Федерації професійних спілок України. Серія: Право та державне управління. – 2011. – № 1. – С. 104-109.

4. Обидина Л.Б. Юридична освіта в Баварії/ Л.Б. Обидина// Держава і право. – 1997. - № 7. – С. 67-68.

5. Концепція розвитку юридичної освіти [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.osce.org/node/265861>.